

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/98/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818010194
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5818010194.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Moniky Liptákovej, na verejnom zasadnutí konanom 27. novembra 2018 prejednal odvolanie podané obžalovaným M. O., nar. XX.XX.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/72/2018-190 zo dňa 28.8.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného M. O. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/72/2018-190 z 28.8.2018, bol obžalovaný M. O. uznaný za vinného, že:

„dňa 04. 02. 2018 v čase okolo 13.50 hodine viedol osobné motorové vozidlo značky KIA RIO evidenčné číslo NO 751 AT po ceste číslo 1/78, a to smerom od mesta Námestovo na obec Lokca, pričom keď sa s vozidlom nachádzal pri obci Ťapešovo, v kilometri 17,75, v križovatke ciest číslo 1/78 a číslo III/2272, okres Námestovo, počas odbočovania vľavo, nedal prednosť vjazde oproti idúcemu osobnému motorovému vozidlu značky ŠKODA OCTAVIA evidenčné číslo NO 169 BK, ktoré, v smere od obce Lokca na mesto Námestovo, viedol vodič MUDr. O. Y., nar. XX. XX. XXXX, v dôsledku čoho došlo k zrážke vozidiel, pričom poškodený MUDr. O. Y. utrpel Whiplash injury (poranenie typu plesknutia bičom) - poranenie krčnej chrbtice na podklade prudkého záklonu hlavy a pomliaždenie II. prsta ľavej ruky s dobou liečenia do 06. 03. 2018 a jeho spolujazdkyňa poškodená Ing. M. A., nar. XX. XX. XXXX utrpela trieštvú vnútro kĺbovú zlomeninu dolnej časti vretennej kosti vľavo s posunom kostných úlomkov, vyklíbenie II. prsta ľavej ruky v hornom medzičlánkovom kĺbe a pomliaždenie hrudníka vľavo s dobou liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života v trvaní minimálne 4 mesiace, čím porušil ustanovenia § 3 odsek 1, 2 písmeno a/, § 4 odsek 1 písmeno c/ a § 19 odsek 4 Zákona číslo 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v platnom znení“,

čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Tr. zák. Za to bol odsúdený podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. k), l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu podmienenečne odložil. Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. k), l) Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 28.8.2018 (č.l. 186-189 spisu) vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku obžalovaný sa nevyjadril a prokurátor sa rovnako nevyjadril.

Dňa 30.8.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené písomne podanie prokurátora, ktorý oznámil súdu, že sa výslovne vzdáva práva na podanie odvolania proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/72/2018 zo dňa 28.8.2018.

Dňa 11.9.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené odvolanie obžalovaného M. O. prostredníctvom obhajcu, ktorým podal odvolanie proti rozsudku, čo do výroku o treste s tým, že svoje odvolanie odôvodní po doručení písomného vyhotovenia rozsudku.

Dňa 20.9.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené odôvodnenie odvolania obžalovaného M. O. prostredníctvom obhajcu, ktorý uviedol nasledovné odvolacie argumenty:

„Týmto podaním, ja obvinený M. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. Z. XXX/XX, G., cestou svojho obhajcu, odôvodňujem svoje odvolanie proti rozsudku okresného súdu v Námestove zo dňa 28.8.2018, ktoré som podal čo do výroku o treste, ktorým rozsudkom som bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Trestného zákona, za čo mi bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorý trest súd podľa § 49 TZ podmienene odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a zároveň podľa § 61 TZ, mi uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov, ktoré odvolanie som podal dňa 11.9.2018. Dňa 17.9.2018 mi bolo doručené písomné vyhotovenie rozsudku okresného súdu.

Navrhujem, aby Krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), Tr. por., zrušil rozsudok okresného súdu v celom výroku o treste. Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému M. O. nar. XX. XX. XXXX, bytom ul. Z. XXX/XX, XXX XX G., podľa § 56 Trestného zákona peňažný trest podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona.

Ja obžalovaný mám za to, že okresný súd pri rozhodovaní o druhu trestu, podmieneneho trestu odňatia slobody ktorý mi uložil, nezohľadnil všetky okolnosti skutku, ku ktorému som sa dobrovoľne priznal a vykonal som všetky opatrenia na zmiernenie následkov dopravnej nehody, ktorú som zavinil, teda s poškodenými som uzatvoril dohodu o náhrade škody, ktorú som im už z väčšej časti nahradil a to ešte pred hlavným pojednávaním.

Som toho názoru, že som splnil všetky podmienky pre uloženie miernejšieho druhu trestu, peňažného trestu, ktorý by bol podľa môjho názoru dostatočným trestom pre moju nápravu a prevýchovu. Ja som už v prípravnom konaní oľutoval svoje konanie, nepozornosť pri vedení motorového vozidla, ktorým som spôsobil dopravnú nehodu.

Súd môže uložiť peňažný trest, ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatelia trest odňatia slobody neukladá.

Okresný súd vzhľadom na všetky podmienky vyplývajúce z príslušných ustanovení Tr. zák. podľa môjho názoru nesprávne postupoval v tom smere, keď mi neuložil peňažný trest, ale trest odňatia slobody ako prísnejší druh trestu.

Ja som živnostník, mám pravidelný príjem vo výške cca 1.000,- Eur mesačne, preto u mňa nie je obava z nemožnosti zaplatenia prípadného peňažného trestu. Ja som aj v záverečnej reči navrhol súdu aby mi bol uložený peňažný trest, ktorý považujem za dostatočný aj z hľadiska generálnej prevencie. Súd sa v odôvodnení svojho rozsudku nevyporiadal s touto otázkou, z akého dôvodu neuvažoval o uložení peňažného trestu.

Pokiaľ ide o uloženie trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. je nesporné, že som sa dopustil uvedeného prečinu v súvislosti s vedením osobného motorového vozidla. Som však toho názoru, že v mojom prípade uloženie takéhoto druhu trestu, čo aj na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, nie je v danom prípade nevyhnutné, predovšetkým vzhľadom na pohnútku obžalovaného, a aj moju argumentáciu na hlavnom pojednávaní, keď som poukazoval na skutočnosť, že moja práca, živnosť - dodávka a montáž plastových okien - je výlučne závislá na neustálom dochádzaní za prácou, ktorú ako živnostník vykonávam, pretože prácu vykonávam prakticky po celom Slovensku.

Ja nemám žiadnych zamestnancov, prácu vykonávam sám, sám si zabezpečujem zákazky, čo spočíva v dostavení sa na miesto samé, zameranie okien, objednanie materiálu a resp. jeho odber priamo u dodávateľa, výrobu okien a ich montáž priamo u zákazníka. Ja mesačne najazdím na motorovom vozidle ako som to aj uviedol na hlavnom pojednávaní veľké množstvo kilometrov počítané v tisícoch. Výkon mojej práce a z nej vyplývajúca potreba zabezpečenia mojej rodiny je v podstate závislá na možnosti motorové vozidlo používať.

Ja som si plne vedomý toho, že k dopravnej nehode došlo v dôsledku porušenia mojej povinnosti ako vodiča, svoje konanie som úprimne oľutoval a svoju vinu priznal. Som však toho názoru, že nie sú dané

dôvody na obligatórne uloženie trestu zákazu činnosti, a týmto trestom budem postihnutý nielen ja ale aj moji rodinní príslušníci, pretože táto skutočnosť mi fakticky znemožní výkon svojej doterajšej práce. Ja sa preto s vyššie uvedených dôvodov nestotožňujem s rozhodnutím súdu, pokiaľ ide o výrok o treste (druh uloženého trestu) a treste zákazu činnosti. V tejto súvislosti poukazujem aj na ustanovenie § 34 ods. 1 a ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ja som presvedčený, a to aj s poukazom na moje správanie sa po skutku, kedy som skutok oľutoval, poškodeným som sa ospravedlnil, a urobil som všetky potrebné opatrenia, aby im škoda bola nahradená, a túto aj priebežne uhrádzam na základe dohody, že v mojom prípade je uložený trest neprimerane prísny.

Zo spisu a vykonaného dokazovania je zrejmé, že som osobou bezúhonnou, hľadá sa na mňa ako by som nebol odsúdený. Je teda zrejmé, s ohľadom na všetky okolnosti prípadu, že aj v prípade ako to predpokladá ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona, by u mňa postačoval trest peňažný. Mám teda za to, že ak by súd náležite prihliadal na vyššie uvedené okolnosti, najmä na moje osobné pomery, správanie sa po skutku a zohľadnil dikciu zákona, ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, účel trestu bolo možné u mňa dosiahnuť uložením len peňažného trestu (bez nutnosti ukladania trestu zákazu činnosti).

Uloženie trestu zákazu činnosti považujem za neprimerane prísne, a z vyššie uvedených dôvodov nepochybne postihujúce nielen ju mňa ako páchatela, ale aj mojich rodinných príslušníkov v dôsledku zabezpečovania ich výživy prostredníctvom výkonu práce, pre ktorú je vodičské oprávnenie nevyhnutné. Navrhujem preto, aby krajský súd prihliadol na osobné a majetkové pomery obžalovaného, ktorý má podľa vlastného vyjadrenia čistý mesačný príjem približne 1000,- €, a sám rozhodol o zmene druhu trestu tak, že mi uloží peňažný trest a od uloženia trestu zákazu činnosti upustí“.

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k dôvodom odvolania obžalovaného M. O..

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Obhajca navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa pokiaľ ide o trest tak, že mu uloží primeraný peňažný trest a neuloží trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Obžalovaný uviedol, že by chcel, aby krajský súd rozhodol tak, aby mu nezobrali vodičský preukaz, podniká a je závislý na vodičskom preukaze.

Krajský súd ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný M. O. podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa len proti výroku o treste, ale odvolací súd vykonal všeobecný prieskum rozhodnutia súdu prvého stupňa o vine, ako i prieskum konania, ktoré predchádzalo odvolaním napadnutému výroku rozsudku súdu prvého stupňa, pretože z pohľadu zákona a spravodlivosti žiadny trest nemôže obstať pri nezákonnom rozhodnutí o vine páchatela.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138

písm. h/ Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na priebeh hlavného pojednávania v konaní pred prvostupňovým súdom, na ktorom obžalovaný M. O. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný zároveň odpovedal kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. Súd prvého stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného M. O. prijal.

Odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa si vytvoril dostatočný skutkový základ k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu. Na tomto mieste krajský súd poznamenáva, že argumenty obžalovaného uvedené v písomných dôvodoch odvolania neboli spôsobilé zvrátiť druh a výmeru trestu, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom súdu prvého stupňa.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje s právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku v súvislosti s výrokom o treste, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Súd prvého stupňa rozviedol svoje skutkové a právne úvahy vo vzťahu k výroku o trestoch, ktoré si odvolací súd osvojil v plnom rozsahu a v podrobnostiach na ne aj vo svojom rozhodnutí poukazuje. Na tomto mieste krajský súd pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie odvolacích námietok obžalovaného a jeho obhajcu.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II.US 78/05, III.US 264/08, IV.US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Z dôvodov odvolania obžalovaného je nesporné, že obžalovaný primárne namieta neprimeranosť trestu odňatia slobody, výkon ktorého bol podmienene odložený na skúšobnú dobu a ktorý bol uložený rozsudkom súdu prvého stupňa, ako i nedôvodnosť uloženia trestu zákazu činnosti vodiča.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

V súvislosti s namietanou neprimeranosťou uloženého trestu odvolateľom treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivý je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

Okresný súd správne aplikoval pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa správne aplikoval všetky hmotnoprávne ustanovenia rozhodujúce pre uloženie druhu a výmery trestu vrátane správneho zistenia poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 písm. k), l) Tr. zák. Krajský súd uzatvára, že okresným súdom uložené tresty, a to trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 18 (osemnásť) mesiacov, považuje odvolací súd za zákonné, primerané a spravodlivé. Tento zákonný stav neboli odvolacie argumenty obžalovaného spôsobilé zvrátiť v rámci odvolacieho konania.

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu aj v súdnom konaní trestnom neznamena, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktoré v okolnostiach konkrétneho prípadu súvisia s uloženými druhmi a výmerami trestov.

Treba pripomenúť, že k stretu motorového vozidla riadeného obžalovaným s oproti idúcim motorovým vozidlom neprispeli žiadne zvláštne okolnosti. Vina obžalovaného na dopravnej nehode je nespochybniteľná, a preto nie je dôvod bagatelizovať vinu obžalovaného na dopravnej nehode tým, že ako sankcia mu nebude uložený trest zákazu činnosti vodiča, keď je nesporné, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona.

V súvislosti s požiadavkou obžalovaného uvedenou v jeho odvolaní smerujúcou k uloženiu peňažného trestu namiesto trestu odňatia slobody, krajský súd poukazuje na ustanovenie § 57 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého pri ukladaní peňažného trestu súd prihliadne na osobné a majetkové pomery páchatel'a. Peňažný trest neuloží, ak je zrejmé, že ho odsúdený nebude schopný zaplatiť.

Obžalovaný M. O. ako strana konania nevyvinul žiadnu iniciatívu smerujúcu k preukázaniu svojich osobných a majetkových pomerov, na podklade ktorých by bolo zistiteľné splnenie podmienky stanovenej § 57 ods. 1 Tr. zák. k uloženiu peňažného trestu. S výnimkou údaju, ktorý je uvedený v zápisnici o výsluchu obvineného z 9.4.2018 (č.l. 5-11 vyšetrovacieho spisu), podľa ktorého má obžalovaný čistý mesačný príjem 1000,- Eur, sa vo vyšetrovacom a súdnom spise nenachádza ani zmienka o majetkových pomeroch obžalovaného a verbálne deklarovaný čistý mesačný príjem vo výške 1000,- Eur obžalovaný nepreukázal žiadnym relevantným objektívnym dôkazom. Nebolo povinnosťou

odvolacieho súdu, aby sám z vlastnej iniciatívy pátral po majetkových pomeroch obžalovaného, pretože takouto iniciatívou by prekročil prah svojej nestrannosti.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku obžalovaným a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. alebo § 371 ods. 3 Tr. por., aj keď s poukazom na priebeh konania pred súdom prichádza do úvahy v prípade obžalovaného M. O. len dovolanie z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd ako súd odvolací odvolanie obžalovaného M. O. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.